

DESIGN- KLASSIEKERS IN DE **S**TOCK AMERICAIN

RENOVATIE

DE STRUCTUUR VAN DE GEWEZEN STOCK AMERICAAN IN ZWEVEGEM IS INTACT GEBLEVEN, MAAR DE NIEUWE INVULLING VAN HET PAND VERSCHILT DAG EN NACHT MET DE VROEGERE TOESTAND. ARCHITECT ROLAND DECORTE TRANSFORMEERDE DE RUIMTE TOT EEN MINIMALISTISCHE LOFT WAARIN DE TALRIJKE DESIGNPARELTJES PRIMA TOT HUN RECHT KOMEN.

Architect: Roland Decorte

Foto's: Nike Art Photo

Tekst: Rik Neven

1. Enkel aan de voorzijde strekt de uitbreiding zich uit over twee verdiepingen. Daarachter bestaat het uit een zeevende constructie op palen. Op die manier wordt er een binnenkoer gecreëerd. De ruimte onder het bijgebouwde volume doet dienst als carport.

2. De loft, de radiologiepraktijk van Geo Penneman en het atelier voor tuinarchitectuur van zijn echtgenote

vonden een onderkomen in het oorspronkelijke volume dat wit bepleisterd werd. In de uitbreiding met de bardageplaten en de vierkante uitsprongen werd een buurappartement ondergebracht. Het paneel van gerekt staal links zorgt voor een duidelijke scheiding met het privégedeelte

waarbij toch een grote doorkijk mogelijk blijft. Als overgang met het traditionele aanpalende huis ontwierp architect Decorte een stalen buisconstructie waarmee een dak gesimuleerd wordt.

3. Links de ingang van de radiologiepraktijk, daarnaast het atelier voor tuinarchitectuur en rechts de inkomhal van het woongedeelte.

1

2

Toen radioloog Geo Penneman een nieuwe ruimte zocht om zijn praktijk, zijn woning en het tuinarchitectuuratelier Archiscape van zijn echtgenote Karin Vandevaege in onder te brengen, viel zijn oog op een stock américain in Zwevegem. De voorliefde van Karin en Geo voor een minimalistische architectuur was hier zeker niet vreemd aan: het magazijn op de verdieping was dé uitgelezen plek voor een loft. Voor de uitwerking hiervan stapten ze naar architect Roland Decorte met wie ze al lang bevriend waren en op dezelfde architectonische golflengte zaten.

De radiologieruimte en het ontwerpbureau bevinden zich op het gelijkvloerse niveau en zijn volledig gescheiden van de daarboven liggende loft. Daarmee is de bestaande ruimte, een vierkant blok van 15 bij 15 meter, volledig ingevuld. Boven de gerenoveerde achterbouw werd een dakterras aangelegd dat aansluit op de loftruimte.

UITBREIDING

Op de verdieping werd tussen het bestaande pand en de straatzijde een uitbreiding gerealiseerd waarin een huurappartement werd ondergebracht. Deze ingreep maakte

2

3

Algemeen zicht op de loft waarin licht en lucht overheersen. Merk hoe de bestaande structuur van het gewezen magazijn - het bakstenen plafond, de steunbalken en de betonnen zuilen - niet gecamoufleerd werden, maar juist bepalende elementen worden in het interieur. Een vloer van betontegels vormt hierop een krachtige aanvulling. Links de lichtblauwe wand die de scheiding vormt tussen het nachten het daggedeelte.

1. De radiologiepraktijk met rechts de inkom-balie en links een rode gebogen wand waarachter het toilet schuil gaat.

2. Via de open stalen trap die bekleed werd met massal-platen bereik je de loft. De ingebouwde wand-armaturen van Kreon zorgen voor een summiere verlichting. Het meubel onder de trap is een oude kappersstoel die de bouwbeer op-nieuw heeft laten over-trekken. Op de vloer ligt een Argentijnse porfier-steen die ook buiten doorloopt.

3. De TV-ruimte bevindt zich in de schuine knik die een verbinding vormt tussen het bestaande volume en het huurappartement. Dankzij het binnen-raam is er steeds con-tact met de kamer van

de dochter. Dit gaat echter niet ten koste van haar privacy, vermits hier net als in veel an-dere ramen en deuren voor een Masterpoint-beglazing gekozen werd.

4. Detail van de zithoek waarin nogmaals de liefde voor het werk van Le Corbusier naar boven komt. Behalve de zetels op deze foto, draagt ook de chaise-longue zijn stempel. Links van de lange zetel een andere klassieker, namelijk het bijzettafel-tje van Eileen Gray. De verticale staanlamp is eveneens van Eileen Gray.

5. Nogmaals Le Corbusier, meer bepaald zijn chaise-longue. Ook de andere stoel en het sa-lontafeltje op de voor-grond zijn creaties van de Zwitserse groot-meester.

5

aanvankelijk geen deel uit van het scenario van de architect en de bouwheren, maar de wending kwam er dankzij een onverhoopte stedenbouwkundige vrijheid. Toen de architect zijn licht ging opsteken in verband met eventuele uitbreidingen aan de woning, kwam hij tot de vaststelling dat het toegestaan was om tegen de bestaande huizenrij een "voorbouw" te realiseren. Zo veel ruimte hadden de bouwheren echter niet nodig en daarom werd besloten in dit gedeelte ook een huurappartement tot stand te brengen. Dit appartement heeft natuurlijk een aparte ingang, maar het wordt verbonden met het oorspronkelijke volume via een schuine knik. Hierin situeert zich de TV-kamer die daarmee het enige vertrek is dat geen onderkomen vond in het oorspronkelijke volume. Momenteel

is deze TV-ruimte uiteraard volledig gescheiden van het huurappartement, maar als het echtpaar Penneman ooit uitbreidingsplannen koestert kan er gemakkelijk een doorgang gecreëerd worden, waarbij de schuine knik zal fungeren als verbindingsruimte.

SIMULATIE VAN EEN DAK

Vreemd genoeg is het vooral het huurappartement dat dankzij de twee vierkante uitsprongen de aandacht trekt als je het gebouw vanop afstand bekijkt. Van de loft

krijg je niets te zien aan de buitenkant, van dit appartement wel. Dat is enigszins verwarrend. Je krijgt immers de indruk dat die twee uitsprongen deel uit maken van de woning, terwijl de inrichting ervan duidelijk niet strookt met de inrichting van de loft. De aluminium lamellen die later geplaatst zullen worden, zullen de gevelarchitectuur vervolledigen en de huurders de nodige privacy verlenen.

De scheiding tussen het oude volume en de uitbreiding wordt doorgetrokken in het materiaalgebruik. De oude stock américain

werd wit bepleisterd, de uitbreiding werd grotendeels bekleed met aluminium bardageplaten. De voorste kamers van de voorbouw zitten verscholen achter panelen van gerekt staal die een duidelijke afscheiding creëren tussen de buitenomgeving en de privévertrekken, maar toch volop zonlicht doorlaten. Op zo'n volume een traditioneel zadeldak plaatsen zou een tang op een varken betekenen; anderzijds moest op een of andere manier een overgang gecreëerd worden tussen het aanpalende gebouw en het bijgebouw. Daarom heeft

1

1. Door de sobere inrichting komen kunst en design goed tot hun recht. Het schilderij tegen de wand is een creatie van Philippe Vandenberg. De eettafel is een ontwerp van Le Corbusier. Daaronder staan de befaamde Costes-stoelen van Starck.

2. Een rood accent in de loft met de Bugatti-zetel, een ontwerp van Franz Romero voor De Sede. Het schilderij op de achtergrond is van Paul Van Gysegheem.

2

Roland Decorte met behulp van een stalen buisconstructie een dak gesimuleerd. Het bijgebouwde volume is eigenlijk een zwevend volume dat ondersteund wordt door palen. Enkel aan de straatzijde wordt ook de benedenverdieping benut. Zo ontstaat er een binnenkoer waarop de inkomdeuren van de praktijk en van het tuinatelier uitkomen. De overdekte ruimte onder het volume op palen doet dienst als carport.

NIETS VERDOEZELLEN

De inkomdeur naar de loft bevindt zich

rechts van het ontwerpbureau en de radiologiepraktijk. Het Masterpoint-figuurglas van Saint-Roch dat hierin gebruikt wordt, zullen we elders in deze woning nog vaak tegenkomen. Dit glas laat onbeperkt daglicht door, maar biedt geen doorkijk dankzij het elegante puntjesmotief. Ideaal dus om de privacy te behouden zonder aan licht te moeten inboeten.

Een open stalen trap leidt naar de loft. De aandacht wordt, nog voor je in de eigenlijke loft binnenstapt, getrokken door het plafond van rode baksteen. "We hebben zo

veel mogelijk de structuur zichtbaar gelaten. Het heeft immers totaal geen zin om de oude toestand te willen camoufleren. Bezoekers mogen gerust zien waartoe dit gebouw vroeger gediend heeft. Dit gegeven, gecombineerd met een minimalistische architectuurvisie en een designvolle inkleiding, vormt net een van de charmes van dit product", vindt architect Roland Decorte. Vandaar ook dat de stalen steunbalken en de 4 kolossale betonnen zuilen zichtbaar gelaten worden in hun oude toestand. "Het was perfect mogelijk om die barstjes in die

1

zuilen bij te werken, maar waarom zouden we dat doen? Die barstjes zijn eigen aan dat materiaal en dat moet je niet verdoezelen", legt de architect uit.

KUNST EN DESIGN

Zoals het een echte loft betaamt, lopen alle vertrekken zonder enige vorm van afscheiding in elkaar over. Alles wordt hier herleid tot de essentie, elke overbodige poespas wordt overboord gegooit. De bevoering van betontegels sluit perfect aan bij deze sfeer. Dankzij deze sobere inrichting komen de kunstwerken van Philippe Vandenberg, Bram Bogært en Paul Van Gyseghem uitstekend tot hun recht. Dat geldt ook voor de talrijke designklassiekers waarmee het

echtpaar de loft heeft ingericht. De chaise-longue en de salonzetels van Le Corbusier, het bijzettafeltje van Eileen Gray, de Costes-stoelen van Philippe Starck en andere designpareltjes vormen de smaakmakers in hun loft.

Ruimte in overvloed dus. Ook aan licht is er geen gebrek dankzij de grote ramen in geanodiseerd aluminium. De acidestroken in de beglazing verstoppden de 'koterijen' waar je normaliter zou op uitkijken en creëren bovendien mooie lichteffecten. Via een van de ramen kom je op het grote dakterras terecht met daaronder een klein stadstuin-tje.

In de keuken wordt de sobere hegemonie doorgetrokken. De halfhoge kast met daar-

achter het aanrecht zorgt voor enige afscheiding. Dit aanrecht loopt verder in de keukentafel. Deze bestaat uit een blad van figuurglas en een Eternit-buis als voet; een eigen ontwerp van de architect.

ZOEK DE DOCHTER

Het nachtgedeelte bevindt zich aan de straatzijde. Het wordt van de leefruimte gescheiden door een lange wand die een frisse lichtblauwe tint kreeg. De muur bestond al, maar door hem als het ware wat te laten zakken, bleef er bovenaan nog een open strook vrij waardoor het contact tussen de verschillende vertrekken onderling niet verloren gaat. Ook de horizontale doorkijkstrook draagt daar toe bij.

Een badkamer in de letterlijke betekenis van het woord is er in deze loft niet. De nachthal vervult die functie. Er zijn namelijk drie lavabo's opgehangen aan de scheidingswand tussen leef- en nachtruimte. De lineariteit van deze langgerekte ruimte wordt nog geaccentueerd door de horizontale spiegelstrook die het verlengde vormt van de doorkijkstrook.

En het bad? Dat staat opgesteld in de slaapkamer - of staat het bed in de badkamer? Hoe dan ook, een detail dat perfect past in de nonconformistische architectonische visie van zowel de architect als de bouwheer en -vrouw. Ook in deze ruimte wordt een sobere inrichting (witte muren en witte glasmooie tegels) gecombineerd met designobjecten waaronder een nachtlampje van Philippe Starck en een nachtafletje van Kartell. De douche en het toilet zitten achter een glazen deur met een Masterpoint-beglazing.

Het gangetje naar de TV-kamer zorgt voor een scheiding tussen de kamer van de dochter en die van de ouders. De kinderkamer met aangrenzend een eigen badkamer wordt van de nachthal gescheiden door een reeks bergkasten. Ook boven die kasten werd een open strook vrijgelaten om het interne contact in de woning niet verloren te laten gaan. Het is gokken om de deur te vinden naar de slaapkamer van de dochter, vermits deze in niets verschilt van de andere kastdeuren. **D**

1. Het bad bevindt zich in de slaapkamer of moeten we zeggen dat het bed in de badkamer staat? Op het Kartell-nachtafletje de zoveelste designklassieker: de Ara van Starck. De staanlamp is een creatie van Pol Quadens. De letters op het plafond herinneren aan de vroegere functie van het gebouw.

2. Waarom een aparte badkamer creëren als je je ook kan wassen in de nachthal? Tegen de wand die het nacht- van het daggedeelte scheidt werden drie

volumineuze lavabo's geïnstalleerd. De Volakranen zijn een ontwerp van Arne Jacobsen. De spiegel vervolledigt de horizontale doorkijkstrook en versterkt zo de lineariteit in deze ruimte.

3. Rechts het slaapgedeelte van de ouders. De slaapkamer en de speelkamer van de dochter bevinden zich achter de witte kastenwand. Wie de deuren naar deze kamers zoekt, zal moeten gokken want ze verschillen in niets van de andere kastdeuren.

